

ΝΑ ΒΟΗΘΗΘΗ Η ΠΥΡΗΝΕΛΑΙΟΥΡΓΙΑ

● Ωφέλεια για την εθνική οικονομία και την αγροτική παραγωγή

ΤΟ ΖΗΤΗΜΑ της επεξεργασίας της πυρήνας, που βρίσκεται επί τάπητος αυτή την εποχή, επαναφέρει, όπως κάθε χρόνο και έφετος, στην επικαιρότητα το πρόβλημα. Θα ήταν, συνεπώς, σκόπιμο να υπενθυμίσωμεν μερικά πράγματα σχετικά με το ζήτημα αυτό.

Η ΠΥΡΗΝΑ (έλαιοπυρήνα, λιόκκι κλπ.) είναι το υπόλειμμα της εκθλίψεως του ελαιοκάρπου, αποτελείται, δηλαδή, από το κατάλοιπο του σαρκόδους μέρους της έλιάς και του πυρήνος. Συνεπώς ή μόνη διαφορά μεταξύ ελαιολάδου και πυρηνελαίου είναι ότι το μέν πρώτον λαμβάνεται δι' εκθλίψεως, ενώ το δεύτερον λερμάσσεται δι' εκχυλίσεως με βενζίνη, όπως λαμβάνονται και τόσα άλλα βρώσιμα έλαια (σαγιέλαιον, άραβοσίτελαιον κλπ.).

Η άστοχος όνομασία του πυρηνελαίου που επεκράτησεν εδώ, φέρει κατά μέγα μέρος την εθύνη της κακοδομίας που κατατρέχει τό πυρηνελαίον, τό όποϊον όταν ραφινάρισθ, δεν διαφέρει από τό ραφινάρισμένον έλαιόλαδον.

■ Μέγεθος παραγωγής

ΕΙΣ απόλυτους αριθμούς μπορούμε να δεχθώμε ότι ή Ελλάδα παράγει κατά μέσον όρον περί τούς 150.000 τόννους έλαιολάδου και περί τούς 300.000 τόννους πυρήνα, ή όποια πάλιν άποδίδει κατά την βιομηχανική επεξεργασίαν περί τούς 20.000 τόννους πυρηνελαίου. Τά άνωτέρω αντιπροσωπεύουν μέσην παραγωγήν, διότι, ως γνωστόν, ή έσοδεία του έλαιοκάρπου έμφανίζει μίαν διετή περιδικότητα με μεγάλας διακυμάνσεις.

Η ποιότης του παραγομένου πυρηνελαίου εξαρτάται από την κατάσταση της πυρήνας. Έφ' όσον τό λάδι περιέχεται εις τόν ύγιη έλαιόκαρπον, δεν υπόκειται εις άλλωίσεις. Όταν όμως ο καρπός άλεσθ ή εις τό έλαιοτριβείον και σπάσουν τό κύτταρα που τό έπρωστάτευαν, τότε άρχίζει ή έ-

κλεισαν διότι ή λειτουργία των ήτο άσύμφορος και ό αριθμός των λειτουργούντων σήμερα εργοστασίων είναι μόνον 40, ενώ ή λειτουργία των περιωρίσθη περίπου

εις τρείς μόνον μήνας έτησίως. Διά τά έλαττώθη όσον τό δυνατόν τό κόστος παραγωγής τά περισσότερα εργοστάσια έχουν εκσυγχρονισθ ή από άπόψεως μηχανικού εξοπλισμού τά δέ παλαιότερα, όσα δεν θέλουν να κλείσουν, ακολουθούν τό παράδειγμα των νεωτέρων.

Η συνολική αξία των έγκαταστάσεων των λειτουργούντων σήμερα πυρηνελαουργείων εκτιμάται εις 200 εκατομμύρια δραχμών περίπου, άν δέ προστεθ ή αξία των ραφινερίων και των σαπωνοποιείων που άσχολούνται με την κατεργασίαν των πυρηνελαίων τότε υπερβαίνουμ τά 300 εκατομμύρια δραχμών. Η πυρηνελαουργία, δηλαδή, αντιπροσωπεύει έναν σοβαρόν κλάδον της βιομηχανίας μας.

■ Βαθμοί δξύτητος και έμπορικ ή αξία

ΠΟΙΣΙΟΝ μεγάλην σημασίαν έχει ή ταχεία κατεργασία της πυρήνας καταφαίνεται από την ταχύτητα αύξήσεως της δξύτητος, όταν ή πυρήνα άποθηκεύεται άκατέργαστος καθάς και από την σχέση μεταξύ δξύτητος και τιμής.

Εις τό ύπ' αριθμόν 1 διάγραμμα δίδεται μία εικών του ρυθμού αύξήσεως της δξύτητος του πυρηνελαίου εις την άποθηκευμένην πυρήνα. Όπως φαίνεται από τό διάγραμμα αυτό ή πυρήνα που θά έβιδε, άν υπεβάλετο αύθημερόν εις εκχύλισιν, πυρηνελαίον δξύτητος 5%, μετά 10 ήμέρας παραμονής θά δώση πυρηνελαίον δξύτητος 20%, μετά 20 ήμέρας ή δξύτης θά φθάσ η τά 33%, μετά 40 ήμέρας τό 50%, διά τά να φθάση τελικώς τά 65 — 70%.

Με την αύξισιν της δξύτητος έλαττώται σημαντικώτατα και ή έμπορικ ή αξία του πυρηνελαίου διότι τά πυρηνελαία χαμηλής δξύτητος επιδέχονται ραφινάρισμα και μετατρέπονται εις βρώσιμον έλαιον ραφινέ, ενώ τό ραφινάρισμα των πυρηνελαίων μεγάλης δξύτητος είναι άσύμφορον ή και άδύνατον. Η τιμή των πυρηνελαίων της τελευταίας έλαιουργικής περιόδου, δξύτητος περί τό 10%, εκμαίνετο περί τάς 10 δρχ. τό χγρ., ενώ των πυρηνελαίων μεγάλης δξύτητος ήτο 5 δρχ. τό χγρ., έγιναν δέ πωλήσεις και κάτω από την τιμήν αυτήν, ενώ πολλά παραμένουν ακόμη άξήτητα.

Ο λόγος της καταπληκτικής αυτής διαφοράς τιμών είναι ότι

τά πυρηνελαία μεγάλης δξύτητος είναι κατάλληλα μόνον προς σαπωνοποίησιν και, όπως είναι γνωστόν, τό σαπούνι οικιακής χρήσεως ύφίσταται έξοντωτικών ανταγωνισμών από τά διάφορα άπορρυπαντικά.

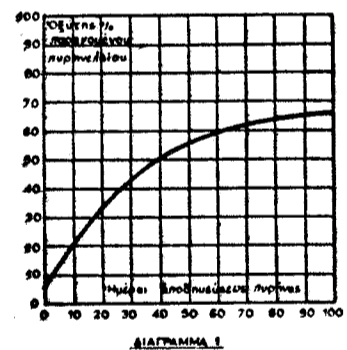
Εις τό διάγραμμα ύπ' αριθμ. 2 δίδεται μία παραστατική σύγκρισις μεταξύ της δξύτητος και της τιμής των πυρηνελαίων. Ατυχώς δεν είναι δυνατή ή παραγωγή δ-

χιλγρ. και ότι λόγω καθυστερήσεως της κατεργασίας της πυρήνας κατά 10 μόνον ήμέρας ή μέση δξύτης άνεβαίνει (κατά τό ύπ' αριθμ. 1 διάγραμμα) από 20 — 33%, τότε ή μέση τιμή του παραχθρομένου πυρηνελαίου θά πέση (κατά τό ύπ' αριθμ. 2 διάγραμμα) από 8 εις 6 δρχ. τό χιλιόγραμμον. Επεί συνολικής, δηλαδή, παραγωγής 20.000 τόννων πυρηνελαίου θά προκληθ ή ζημία διά την εθνικήν οικονομίαν της τάξεως των 40 εκατομμυρίων δραχμών, χωρίς να υπολογισθ ή ότι θά αύξηθ ή αναλόγως και τό ποσοστόν των άξητήτων μεγαλοβάθμων πυρηνελαίων. Όσον μεγαλύτερα καθυστερήσεις προκύψ η τόσον ή ζημία μας θά είναι μεγαλύτερα.

Η υποτίμησις του πυρηνελαίου με την αύξισιν της δξύτητος ήμπορεί να είναι ευνοικώτερα, άν ή έξουδετέρωσις εκτελεσθ ή με τάς νεωτέρας τεχνικές μεθόδους, όπως είναι ή άπόσταξις υπό ύψηλόν κενόν.

■ Συμπέρασμα

ΕΙΝΑΙ φανερόν από τά άνωτέρω, πόσον μεγάλη σημασία έχει έγκαιρος και ταχεία άπόφασις του Κράτους διά την τύχην της πυρήνας. Τό Κράτος πρέπει όχι μόνον να μη παρεβάλλη έμπόδια εις την βιομηχανίαν αυτήν, άλλ' αντιθέτως να την βοηθήσ η, διότι δεν πρέπει να λησμονήται ότι και ή πυρήνα και τό πυρηνελαίον είναι προϊόντα της έλαίας και ότι, όταν ή πυρήνα αξιοποιήται καλά, τότε, εκείνος που θά άφελήθ ή τελικώς θά είναι ό έλαιοπαραγωγός.

πίδρασις των φυραμάτων του ίδιου του καρπού και των διαφόρων μικροοργανισμών, αποτέλεσμα δέ τούτων είναι να άρχισ η να άνεβαίνει ταχύτατα ή δξύτης του λαδιού. Αί άλλωίσεις αυτές είναι ακόμη ταχύτεραι εις την πυρήνα.

■ Ανάπτυξις των μονάδων

Ο ΜΟΝΟΣ πρακτικός τρόπος άποφυγής της αύξήσεως της δξύτητος είναι ή άμεσος επεξεργασία της πυρήνας την όποϊαν έπέτυχαν τά πυρηνελαουργία με μεγέθυνσιν των έγκαταστάσεων. Εις παλαιότερας εποχές, όταν όλον τό πυρηνελαίον επήγαιεν εις την σαπωνοποίησιν του έσωτερικού και του έξωτερικού, κανείς δεν έδιδε σημασίαν εις την δξύτητα. Τά πυρηνελαουργία συνεκέντρωναν όσην πυρήνα ήμπορούσαν και με τόν άργόν ρυθμόν της λειτουργίας ή κατεργασία παραινέτο, πολύ συχνά, μέχρι και της προσεχούς έλαιουργικής περιόδου. Η δυναμικότης των παλαιών εργοστασίων έφθανε μέχρι κατεργασίας 50 τόννων άνα 24ωρον και τό σύνολον των εργοστασίων υπερέβαινε τά 50.

Σήμερα τά πυρηνελαουργία ηύξισαν την δυναμικότητά των, διά να κατορθώσουν να κατεργάζωνται, ει δυνατόν αύθημερόν, όλην την παραλαμβανόμενην πυρήνα. Ορισμένα εργοστάσια έχουν ήμερησίαν δυναμικότητα άνω των 200 τόννων, πολλά μικρά πυρηνελαουργία έ-

